

CRIDO

Interpretacyjny i orzeczniczy przeгляд miesiąca

Czerwiec 2021

ORZECZENIA

Przesłanki skorzystania z tzw. ulgi na złe długi w świetle art. 90 ust. 1 Dyrektywy 112

Jeżeli podatnik nie spełnia jedynie warunków określonych w przepisach krajowych, które nie są zgodne z art. 90 ust. 1 Dyrektywy 112, może powoływać się przed sądem krajowym bezpośrednio w celu uzyskania obniżenia podstawy opodatkowania, a rozpatrujący spór sąd krajowy zobowiązany jest do pominięcia tych niezgodnych z dyrektywą warunków. Zatem zobowiązany jest pominąć również wynikający z art. 89a ust. 2 pkt 3 lit. b u.p.t.u. warunek, aby na dzień poprzedzający dzień złożenia deklaracji podatkowej, w której dokonuje się korekty, o której mowa w ust. 1 dłużnik nie był w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy Prawo restrukturyzacyjne, postępowania upadłościowego, czy też jak w tej sprawie, w trakcie likwidacji.

[I FSK 2261/15] wyrok NSA z dnia 17/06/2021*

Skutki podatkowe w CIT konwersji wierzytelności na kapitał zakładowy

1. Konwersję wierzytelności na kapitał zakładowy traktować należy jako wniesienie wkładu niepieniężnego bowiem wierzytelność zamieniana jest na inne prawo majątkowe, czyli udziały i nie jest wniesieniem wkładu w formie pieniężnej, albowiem tę można zrealizować tylko przez wpłatę pieniądza (gotówki) lub przy użyciu pieniądza bankowego.
2. W przypadku objęcia udziałów w spółce w zamian za wkład niepieniężny w postaci wierzytelności z tytułu pożyczki, kosztem uzyskania przychodu z tytułu objęcia tych udziałów, o którym mowa w art. 15 ust. 1j pkt 3 u.p.d.o.p., jest wartość odpowiadająca kwocie pożyczki, która została udzielona spółce przez wnoszącego wkład, nie wyższa jednak niż wartość wkładu odpowiadająca wierzytelności z tytułu tej pożyczki.

[II FSK 2741/18] wyrok NSA z dnia 23/06/2021

Opłaty transakcyjne pobierane przez pośredników sprzedających bilety na przewóz osób i działających na zasadzie agencji nie są częścią wynagrodzenia za świadczenie złożone

Pośrednictwo realizowane przez spółkę, które odbywa się poprzez kanały dystrybucji udostępniane przez spółkę (w związku z którym pobiera opłatę transakcyjną) uznać należy za usługę niezależną, gdyż czynności wykonywane przez spółkę nie są niezbędne do wykonania usługi zasadniczej. Fakt pośrednictwa w sprzedaży biletów na usługi transportu pasażerów wykonywanego za pomocą kanałów dystrybucji, nie jest narzędziem wpływającym na jakość, czy efektywność usługi przewozu pasażerów. Trafnie zatem organ uznał, że czynności pośrednictwa wykonywane przez spółkę w sprzedaży biletów autobusowych na trasy krajowe i

międzynarodowe, mają charakter samoistny i mogą występować niezależnie. Ponadto, już z wniosku wynikało, że pasażer może zakupić usługę transportu bez pośrednictwa spółki, tj. bez skorzystania z systemu E. W konsekwencji, uwzględniając wszystkie okoliczności w jakich są świadczone opisane we wniosku usługi pośrednictwa należy uznać, że stanowią one rodzaj usług samoistny i odrębny od usług transportowych, które podlegają opodatkowaniu właściwymi dla siebie stawkami podatku. Nie można było tym samym podzielić twierdzenia spółki, że w przedstawionej sprawie mamy do czynienia z jedną usługą kompleksową, która powinna być opodatkowana według jednolitej, obniżonej stawki podatku od towarów i usług, tj. 8%. Stawką właściwą dla czynności pośrednictwa w sprzedaży biletów na przewóz osób na terenie kraju, z tytułu którego spółka będzie otrzymywała wynagrodzenie (opłatę transakcyjną), będzie podstawowa stawka w wysokości 23%, stosownie do art. 41 ust. 1 w zw. z art. 146a pkt 1 u.p.t.u.

[I FSK 832/19] wyrok NSA z dnia 17/02/2021

Kwestia uznania nakładów na budynki, maszyny i urządzenia przeznaczone do produkcji energii za elementem nowej inwestycji w świetle art. 17 ust. 1 pkt 34a u.p.d.o.p.

Charakter nowej inwestycji przedstawionej we wniosku wskazuje jednoznacznie, że sporne nakłady na budynki, maszyny i urządzenia przeznaczone do produkcji energii są elementem nowej inwestycji polegającej na utworzeniu nowego przedsiębiorstwa (zakładu). We wniosku zostało wskazane, że wskazana infrastruktura służąca wytwarzaniu energii zostanie zrealizowana w ramach inwestycji – nowego zakładu produkcyjnego, a także że energia wytwarzana przez tę infrastrukturę będzie wykorzystywana (co do zasady) na własne potrzeby spółki. Oznacza to, że energia wytwarzana z użyciem infrastruktury zrealizowanej w ramach nowej inwestycji będzie zużywana w procesie produkcji oleju spożywczego, przez nowoutworzony zakład. Sporne budynki, maszyny i urządzenia, stanowią zatem część tego nowego zakładu produkcyjnego. Nie ulega przecieży wątpliwości (choćby w świetle zasad doświadczenia życiowego), że prowadzenie jakiegokolwiek działalności produkcyjnej wymaga korzystania z energii. Słusznie zostało podniesione w skardze, że "(...) ciężko sobie wyobrazić możliwość prowadzenia produkcji i realizacji inwestycji bez odpowiedniego zaopatrzenia energetycznego.". W świetle powyższego, słuszne jest stanowisko spółki, że sporne nakłady inwestycyjne stanowią koszty kwalifikowane nowej inwestycji. Zostały/zostaną one przecieży poniesione w ramach realizacji inwestycji związanej z decyzją o wsparciu. Błędne jest stanowisko organu, że nakłady na budynki, maszyny i urządzenia służące wytwarzaniu energii, przeznaczone do produkcji energii, nie stanowią kosztów kwalifikowanych, ponieważ są związane z inwestycją, której nie dotyczy decyzja o wsparciu. Raz jeszcze należy podkreślić, że przedmiotowe nakłady są/będą poniesione w ramach nowej inwestycji (nowego zakładu produkcyjnego), a wytwarzana z ich pomocą energia ma służyć produkcji oleju spożywczego. Te okoliczności stanowią o związku także spornych nakładów na infrastrukturę do wytwarzania energii z wydaną decyzją o wsparciu. Przedmiotowe środki trwałe (budynki, urządzenia i maszyny przeznaczone do produkcji energii) będą pozostawać w funkcjonalnym i lokalizacyjnym związku z działalnością prowadzoną przez spółkę na terenie wskazanym w decyzji o wsparciu, przyczyniając się do możliwości prowadzenia przez nią działalności określonej w tej decyzji. Sporne wydatki są integralnie związane z utworzeniem nowego zakładu produkcyjnego zlokalizowanego i funkcjonującego na terenie określonym w decyzji o wsparciu.

Kwestia oceny czy wydatki spółki (dystrybutora filmów) na nabycie usług reklamowych podlegają wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na mocy art. 15e ust. 1 w zw. z art. 15e ust. 11 u.p.d.o.p.

Użyty przez ustawodawcę zwrot "bezpośrednio" oznacza, że wydatki na nabycie usług ponoszone przez podatnika nie podlegają wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na mocy art. 15e ust. 1 w zw. z art. 15e ust. 11 pkt 1 u.p.d.o.p., jeżeli wydatki te pozostają w takim związku przyczynowo-skutkowym, że warunkują, w przyjętym modelu biznesowym, nabycie lub wytworzenie danego rodzaju towarów bądź świadczenie konkretnego typu usługi. Organ wyraźnie pominął rolę jaką w procesie generowania przychodu z filmu pełni dystrybutor, czyli spółka. Działania spółki nie ograniczają się bowiem wyłącznie do rozpowszechniania produkcji filmowej na różnych polach eksploatacji, ale także mają przyczynić się do wygenerowania jak największego zysku. W tymże zysku partycypuje spółka oraz producent, po potrąceniu niezbędnych kosztów na działania promocyjne i marketingowe. Oczywiście jest, że bez promocji, reklamy i marketingu konkretna produkcja nie jest w stanie przebić się do odpowiedniej liczby odbiorców. Producentom filmowym musi zależeć, aby ten krąg odbiorców był jak największy. Z tych też powodów producent nie zawiera umowy z podmiotem, który tylko od strony prawnej i technicznej zajmie się rozpowszechnianiem danego filmu, ale z podmiotem, który jednocześnie zorganizuje odpowiednią promocję. Z tych też względów, działania marketingowe, reklamowe i promocyjne produkcji danego kontrahenta (producenta) stanowią nieodzowny aspekt działalności usługowej spółki. Nie może więc budzić wątpliwości, że nabywanie świadczeń, które wpisują się w powyższe działania, są bezpośrednio związane z wytworzeniem przez spółkę kompleksowej usługi na rzecz jej kontrahentów.

[III SA/WA 1805/20] wyrok WSA w Warszawie z dnia 12/02/2021

Zakres prawa do odliczenia VAT od wydatków poniesionych na budowę Strefy Aktywności Gospodarczej

W analizowanej sprawie cała infrastruktura tworzona w ramach inwestycji związana będzie z działalnością gospodarczą gminy. Wydatki będą służyć gminie do wykonywania odpłatnych, podlegających opodatkowaniu VAT czynności w zakresie sprzedaży nieruchomości na terenie stref oraz wniesienia aportem do spółki powstałej sieci wodociągowo–kanalizacyjnej. Celem podejmowanych działań pozostaje uatrakcyjnienie działek poprzez zapewnienie właściwej infrastruktury, a zatem przygotowanie nieruchomości do sprzedaży, by uzyskać jak najwyższą za nie cenę, nie zaś zapewnienie "dóbr publicznych" mieszkańcom. Całość inwestycji ma za zadanie przysłużyć się celowi komercyjnemu, dzięki jej realizacji gminie będzie łatwiej osiągnąć wyższą cenę sprzedaży gruntów oraz pozyskać dostateczną ilość inwestorów chętnych do nabycia działek w Strefie Aktywności Gospodarczej. Kluczowe znaczenie dla określenia prawa do odliczenia podatku naliczonego od nabywanych towarów i usług ma ich związek z wykonywanymi czynnościami

opodatkowanymi. Sam fakt, że wydatki poniesione przez gminę uznane zostaną za związane z zadaniami własnymi, nie przesądza jeszcze o braku możliwości odliczenia podatku naliczonego. Jeśli zatem inwestycje związane z infrastrukturą techniczną, w tym przypadku drogową, miały na celu zapewnienie stosownej infrastruktury umożliwiającej sprzedaż działek w celu rozwijania się na nich MŚP, to działania te niewątpliwie są związane z czynnościami opodatkowanymi, jakimi była sprzedaż działek tam ulokowanych. W konsekwencji gminie będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego od całości poniesionych wydatków na budowę Strefy Aktywności Gospodarczej.

[I SA/KR 1265/20] wyrok WSA w Krakowie z dnia 11/02/2021

Rekompensaty wypłacane przez Prezesa URE są zwolnione od podatku dochodowego na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 47 u.p.d.o.p.

Rekompensata uzyskana przez spółkę od Prezesa URE z tytułu przenoszenia kosztów zakupu uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej, zużywanej do wytwarzania produktów - podlega zwolnieniu z opodatkowania jako dotacja otrzymana ze Skarbu Państwa, tj. na podstawie przepisu art. 17 ust. 1 pkt 47 u.p.d.o.p.

[I SA/WR 102/21] wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 17/06/2021

Koszt uzyskania przychodu z tytułu objęcia udziałów w spółce, o którym mowa w art. 22 ust. 1e pkt 3 u.p.d.o.f., w zamian za wkład niepieniężny w postaci wierzytelności z tytułu pożyczki – uchwała 7 sędziów NSA

W stanie prawnym obowiązującym przed 1 stycznia 2015 r., w przypadku objęcia udziałów w spółce w zamian za wkład niepieniężny w postaci wierzytelności z tytułu pożyczki, kosztem uzyskania przychodu z tytułu objęcia tych udziałów, o którym mowa w art. 22 ust. 1e pkt 3 u.p.d.o.f., jest wartość odpowiadająca kwocie pożyczki, która została udzielona spółce przez wnoszącego wkład, nie wyższa jednak niż wartość wkładu odpowiadająca wierzytelności z tytułu tej pożyczki.

[II FPS 2/21] uchwała 7 sędziów NSA z dnia 14/06/2021

„Ustawa”, o której mowa w art. 30f ust. 7 u.p.d.o.f. to akt prawny (ustawa), właściwy dla formy prawnej, w jakiej działa zagraniczna spółka kontrolowana

Wykładnia językowa art. 30f ust. 7 u.p.d.o.f. nie prowadzi do jednoznacznej odpowiedzi, o jakiej ustawie w niniejszym przepisie mowa. Nie użyto w nim bowiem stosowanego w technice prawodawczej dookreślenia w postaci zwrotów „tej” ustawy

lub „niniejszej ustawy”. Zagraniczna spółka kontrolowana – niezależnie od tego, kto w Polsce będzie z tytułu osiągniętych przez nią dochodów uiszczal podatek, czy osoba fizyczna, czy osoba prawna – może działać w różnych formach prawnych. Może to być zarówno odpowiednik polskiej spółki kapitałowej, jak i spółki bądź jednostki organizacyjnej nieposiadających osobowości prawnej. Dlatego należy przyjąć, że „ustawa”, o której mowa w art. 30f ust. 7 u.p.d.o.f., to akt prawny (ustawa) właściwy dla formy prawnej, w jakiej działa zagraniczna spółka kontrolowana.

[II FSK 2957/18] wyrok NSA z dnia 04/03/2021

Koszty opłat dodatkowych, którymi spółka rekompensuje bankowi kredytującemu koszty wpłacanych przez bank na rzecz BFG składek, nie mogą stanowić kosztu podatkowego kredytobiorcy

1. Zrekompensowanie bankowi równowartości opłat, które winien on wnieść tytułem składek na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, w tym również opłaty ostrożnościowej, nie znajduje uzasadnienia z punktu widzenia działalności spółki, która realizując cel w postaci uzyskania finansowania zakupu nieruchomości biurowych na wynajem, ponosi z związku z tym inne koszty w postaci przewidzianych prawem: odsetek i innych opłat dodatkowych, np. opłaty aranżacyjnej, opłaty za zaangażowanie, etc.) od zaciągniętego kredytu. Banki natomiast realizując własny cel gospodarczy w postaci udzielenia kredytu i uzyskania w związku z tym przychodów z tytułu odsetek i innych opłat dodatkowych ponoszą obligatoryjne koszty m.in. z tytułu opłat na rzecz BFG, w tym opłaty ostrożnościowej. Zasadne jest zatem stanowisko organu, że obciążenie spółki tymi kosztami oznacza, że ponosi ona wydatki "za bank", w sytuacji gdy koszty te są ustawowo związane z działalnością gospodarczą banku, a co za tym idzie z uzyskiwanymi przez niego przychodami. Tym samym nie mogą one zostać uznane po stronie spółki za koszty uzyskania przychodu, o których mowa w art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p.
2. Obowiązujący do dnia 8 października 2016 r. przepis art. 16 ust. 1 pkt 71 u.p.d.o.p. stanowił wyjątek od wyrażonej w art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. zasady ogólnej dotyczącej zaliczania wydatków do kosztów uzyskania przychodów. Przy czym opłaty ostrożnościowe nie zostały wskazane w art. 16 ust. 1 pkt 71 u.p.d.o.p., dlatego wykładnia językowa tego przepisu prowadzi do wniosku o niezasadności poglądu, że z mocy tego przepisu nie mogą one być zaliczone do kosztów uzyskania przychodu po stronie banku. Na gruncie niniejszej sprawy istotnym jest, że na mocy art. 14a ustawy o BFG, to podmioty objęte systemem gwarantowania (czyli banki) miały obowiązek wnoszenia kwartalnie do BFG opłatę ostrożnościową. Zatem tylko podmioty uprawnione (banki), do których nie należy spółka mogły, w oparciu o wykładnię literalną przepisu art. 16 ust. 1 pkt 71 u.p.d.o.p., wspartą wykładnią systemową oraz - zważywszy na uchylenie przepisu art. 16 ust. 1 pkt 68 u.p.d.o.p. – historyczną, dojść do wniosku, że od dnia 9 października

2016 r. brak jest przepisu, który wprost wyłączałby opłatę ostrożnościową z katalogu kosztów uzyskania przychodów. Zatem od dnia 9 października 2016 r. brak jest przepisu, który wprost wyłączałby opłatę ostrożnościową z katalogu kosztów uzyskania przychodów, przy czym uprawnienie do zaliczenia do takich kosztów istnieje jedynie po stronie podmiotów ją wnoszącą do BFG, czyli podmioty objęte systemem gwarantowania, wymienione w art. 2 pkt 3 ustawy o BFG. Spółka nie jest, co nie budzi wątpliwości, żadnym z podmiotów wymienionych w ustawowym katalogu podmiotów objętych systemem gwarantowania.

[II FSK 2941/18] wyrok NSA z dnia 10/02/2021

Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na niemiecki podatek od nabycia nieruchomości zapłacony w związku z nabyciem udziałów w niemieckiej spółce

W świetle art. 16 ust. 1 pkt 8 u.p.d.o.p. istotne jest, czy wydatek związany z zapłatą niemieckiego podatku od nieruchomości, można uznać jako wydatek bezpośrednio związany z "nabyciem udziałów" w niemieckiej spółce. Rację ma spółka twierdząc, że chodzi w tym przypadku o wydatki bezpośrednio warunkujące nabycie udziałów, bez których poniesienia nie byłoby możliwe nabycie udziałów i muszą one wprost dotyczyć transakcji nabycia udziałów. Spółka twierdzi, że wydatek na pokrycie zobowiązania podatkowego z tytułu GrESt nie jest wydatkiem bezpośrednio związanym z nabyciem udziałów, gdyż nie dotyczy on wprost transakcji nabycia udziałów. W realiach niniejszej sprawy, nie sposób uznać, stosując jedynie kryterium przyjęte przez sąd I instancji, czyli konieczność (nieuchronność) poniesienia wydatku, aby wykazać bezpośredni związek pomiędzy nabyciem udziałów, a koniecznością zapłaty niemieckiego podatku od nieruchomości. Biorąc pod uwagę przedstawioną przez spółkę charakterystykę niemieckiego podatku od nieruchomości, nie jest on pobierany z tytułu dokonanej czynności, jaką jest nabycie udziałów w spółce niemieckiej. Odpowiednikiem takiego podatku związanego z czynnością nabycia udziałów na gruncie prawa polskiego, byłby PCC, który uważany jest za koszt bezpośredni określonej czynności. Tymczasem niemiecki podatek od nieruchomości, nie jest pobierany z tytułu dokonanej czynności nabycia udziałów, lecz wynika z faktu, że spółka poprzez nabycie udziałów w spółce niemieckiej, w sensie ekonomicznym stała się właścicielem nieruchomości. Mając na uwadze powyższe rozważania, zarzut naruszenia art. 16 ust. 1 pkt 8 u.p.d.o.p. należało uznać za zasadny.

[II FSK 688/19] wyrok NSA z dnia 05/02/2021

Czynności polegające na wytwarzaniu biżuterii z wykorzystaniem materiału powierzonego oraz materiałów własnych stanowią usługę na gruncie u.p.t.u.

Połączenie indywidualnych elementów organicznych ludzkich, tj. mleka matki lub włosów dziecka, z surowcem jubilerskim, prowadzące do wytworzenia perły i jej osadzenia w materiale biżuteryjnym, w ramach transakcji złożonej, obejmującej usługę wykonania niepowtarzalnej i nieseryjnej biżuterii oraz jej dostawę na rzecz zamawiającego stanowi świadczenie usług, o którym mowa w art. 8 ust. 1 u.p.t.u. i art. 24 ust. 1 Dyrektywy 112.

[I FSK 1343/20] wyrok NSA z dnia 28/01/2021

Ustalenie wartości transakcji (umowy pożyczki) dla określenia limitu transakcji, o którym mowa w art. 25a ust. 1d u.p.d.o.f.

Przepis art. 25a ust. 1d u.p.d.o.f. obejmuje także sytuacje lub zachowania podmiotów powiązanych nietypowe z punktu widzenia obrotu gospodarczego, w celu ich skonfrontowania z sytuacjami lub zachowaniami podmiotów niezależnych. Postępowanie to wynika z zasady ceny rynkowej, zgodnie z którą podmioty powiązane powinny, we wzajemnych relacjach, ustalać warunki, które ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane, a sporządzenie i badanie dokumentacji transakcji (w tym przypadku oprocentowanej pożyczki) przez organy podatkowe lub organy kontroli skarbowej nie może ograniczać się tylko do badania ceny. Dokumentacja powinna bowiem umożliwiać analizę pod kątem warunków rynkowych również takich elementów pożyczki jak jej wartość, okres na jaki została udzielona, gwarancje spłaty, kalkulacja ryzyka etc. Dopiero tak uzyskany, pełny obraz ekonomicznej istoty danej transakcji umożliwia organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej prawidłowe określenie rynkowości bądź nierynkowości danej transakcji. Zatem do limitów określonych w art. 25a u.p.d.o.f. w przypadku umów pożyczek wlicza się zarówno kapitał, jak i odsetki, jako wartość transakcji dla celów dokumentacji cen transferowych.

[II FSK 2599/18] wyrok NSA z dnia 26/01/2021

Kwestia oceny czy dochód funduszu uzyskany z odpłatnego zbycia nieruchomości komercyjnej będzie korzystał ze zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 57 lit. g u.p.d.o.p.

Odesłanie w art. 17 ust. 1 pkt 57 lit. g u.p.d.o.p. do nieruchomości, o których mowa w art. 24b ust. 1 u.p.d.o.p., należy interpretować jako odesłanie do zdefiniowanych w tym przepisie nieruchomości, z których własnością wiąże się stałe, a nie jednorazowe, związane ze zbyciem osiągnięcie przychodów, a w efekcie przepis art. 17 ust. 1 pkt 57 lit. g u.p.d.o.p. stanowiący o opodatkowaniu (dotyczący wyłączenia

ze zwolnienia) "dochodów z nieruchomości, o których mowa w art. 24b ust. 1" (i niezawierający explicite regulacji dotyczącej opodatkowania dochodów ze zbycia tychże nieruchomości) należy interpretować jako opodatkowujący dochody z najmu, dzierżawy lub umów o podobnym charakterze, nieruchomości komercyjnych, jednocześnie nie obejmujący dochodów z ich odpłatnego zbycia.

[I SA/KR 1179/20] wyrok WSA w Krakowie z dnia 26/01/2021

Przesłanki uznania spółki komunalnej za organ władzy publicznej w rozumieniu art. 15 ust. 6 u.p.t.u.

Mając na uwadze tezy wynikające z rzecznictwa TSUE, dla uznania spółki za organ władzy publicznej w rozumieniu art. 15 ust. 6 u.p.t.u. niezbędne jest stwierdzenie, że prowadzi ona działalność wykonywaną w charakterze organu władzy publicznej. Ponadto należy ustalić, czy wyłączenie tej działalności z opodatkowania nie spowoduje znaczących zakłóceń konkurencji. Odnosząc wskazane warunki do stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy, stwierdzić należy, że spółka na podstawie umowy będzie realizować tylko zadania własne województwa służące zaspokajaniu potrzeb społecznych na jego obszarze. Spełniony został zatem warunek, zgodnie z którym działalność wykonywana będzie przez spółkę w charakterze organu władzy publicznej. Ponadto wyłącznie tej działalności spod opodatkowania nie spowoduje znaczących zakłóceń konkurencji, ponieważ zadaniem spółki nie będzie maksymalizacja zysku, lecz legalne, rzetelne i gospodarne zarządzanie środkami finansowymi, w celu osiągnięcia najwyższej jakości w efektywnym wspieraniu aktywności mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw oraz wspomaganiu rozwoju obszarów miejskich, a spółka nie jest podmiotem biorącym udział w wolnej grze rynkowej. Należy także podkreślić, że spółka działa w zakresie powierzonych jej zadań własnych województwa, a więc w zakresie, w którym nie mogą funkcjonować inne podmioty i w zakresie tych zadań nie występuje rynek konkurencyjny. Przeszkodą dla wyłączenia spółki z kręgu podatników VAT nie jest także fakt, że spółka jest spółką prawa handlowego.

[I SA/ŁD 525/20] wyrok WSA w Łodzi z dnia 26/01/2021

Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT od skradzionych w czasie transportu towarów

W analizowanej sprawie spółce L. przysługuje prawo do odliczenia podatku VAT od towaru zakupionego od spółki w zamiarze dalszej jego odsprzedaży, tj. do wykonywania czynności podlegającej opodatkowaniu. Okoliczność utraty towaru w wyniku należycie udokumentowanego, niezawinionego zdarzenia losowego (kradzieży) nie może bowiem pozbawiać spółki L. prawa do odliczenia VAT z tego tytułu, zwłaszcza że podmiot ten czynnym, zarejestrowanym podatnikiem VAT w Polsce.

[I FSK 2088/19] wyrok NSA z dnia 22/01/2021

Przepisy art. 86 ust. 10b pkt 2 lit. b oraz art. 86 ust. 10b pkt 3 u.p.t.u. są sprzeczne z Dyrektywą 112

W świetle wniosków płynących z analizy uzasadnienia orzeczenia TSUE z dnia 15 września 2016 r. w sprawie C-518/14 (Senatex), a także ugruntowanego i

powszechnie akceptowanego orzecznictwa TSUE w kwestii stosowania zasady neutralności i proporcjonalności podatku VAT, regulacje polskiej u.p.t.u. w zakresie przepisów mających zastosowanie w niniejszej sprawie, a w szczególności art. 86 ust. 10b pkt 2 lit. b, ust. 10b pkt 3 i ust. 10i u.p.t.u., uznać należy za sprzeczne z zasadami ustawodawstwa unijnego i powszechnie akceptowanym sposobem jego wykładni. Powyższe regulacje w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 r. w zakresie w jakim przesuwają w czasie prawo do odliczenia podatnikowi, który spełnił wszystkie materialnoprawne warunki odliczenia a nie dochował jedynie formalnych warunków odliczenia (nie z własnej winy i nie z chęci oszustwa – tak jak w stanie faktycznym opisanym we wniosku o interpretację) powodują skutek w postaci konieczności zapłaty odsetek od powstałej w tych warunkach zaległości podatkowej. Zaległość ta powstaje w konsekwencji braku możliwości rozliczenia VAT należnego i naliczonego w tym samym okresie rozliczeniowym. Powstanie obowiązku zapłaty odsetek jak również narażenie podatnika na konsekwencje stwierdzenia nieprawidłowości w czasie kontroli podatkowej powodują, iż podatnik nie będzie uwolniony od kosztów podatku zapłaconego lub podlegającego zapłacie w toku jego działalności gospodarczej, a w tym przecież celu prawo do odliczenia zostało wprowadzone. Przepisy u.p.t.u. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 r. wprowadzają bowiem automatyczne przesunięcie w czasie prawa do odliczenia i związaną z tym konieczność zapłaty odsetek za zwłokę z przyczyn czysto formalnych, bez względu na brak wystąpienia w danej transakcji jakiegokolwiek ryzyka oszustwa podatkowego lub świadomego nadużycia prawa. Odsetki powinny być objęte zakresem neutralności skoro obowiązek ich uiszczenia powoduje obciążenie finansowe dla podatnika, wynikające z rozliczenia podatku w warunkach określonych w art. 86 ust. 10b i 10i u.p.t.u. Skutek jaki powodują sporne przepisy jest nie do pogodzenia z zasadą neutralności ale także z zasadą proporcjonalności. Przepisy u.p.t.u. powinny być interpretowane w taki sposób, aby podatek nie był obciążeniem dla przedsiębiorców, zarówno w aspekcie odliczenia, jak i odsetek związanych z ewentualną zaległością wynikającą z niedochowania wymogów formalnych odliczenia.

[I SA/WR 310/20] wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 22/01/2021

Przesłanki opodatkowania VAT sprzedaży srebrnych monet

Z okoliczności sprawy jednoznacznie wynika, że aktywność podatnika wykracza poza ramy czynności związanych ze zwykłym wykonywaniem prawa własności. W niniejszej sprawie wystąpił ciąg zdarzeń, które wskazują na aktywność podatnika podobną do działań handlowca, zajmującego się profesjonalnym obrotem gospodarczym. Sprzedaż monet, które mają wartość inwestycyjną i kolekcjonerską oraz nie były używane jako środek płatniczy, ma nastąpić w kilku transakcjach, za pośrednictwem portali ogłoszeniowych lub aukcyjnych lub u dealera, poprzez wystawienie pojedynczych monet bądź ich zestawów (np. zestaw 500 sztuk monet bądź pakiet kilku zestawów po 500 sztuk monet). Podatnik wskazał, że w lipcu 2020 r. dokonał zbycia łącznie ponad tysiąc kilogramów srebra w postaci sztabek, sprzedaż odbyła się za pomocą pośrednictwem platformy internetowej. Ponadto

zamierza w przyszłości nabywać i sprzedawać srebro bądź inne rzeczy w celu ich dalszej odsprzedaży. W konsekwencji, planowana przez podatnika sprzedaż srebrnych monet będzie dokonywana w ramach działalności gospodarczej, o której mowa w art. 15 ust. 2 u.p.t.u. i z tego tytułu podatnik będzie występował w charakterze podatnika VAT w rozumieniu art. 15 ust. 1 u.p.t.u. i tym samym czynność dostawy srebrnych monet będzie podlegała opodatkowaniu VAT, jako odpłatna dostawa towarów na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 7 ust. 1 u.p.t.u.

[I SA/BK 209/21] wyrok WSA w Białymstoku z dnia 11/06/2021

Metoda ustalania kosztów objęcia udziałów (objętych w drodze wymiany udziałów) w przypadku likwidacji spółki nabywającej i uzyskania z tego tytułu przychodu

W stanie prawnym obowiązującym w 2020 r. istniała luka konstrukcyjna spowodowana brakiem regulacji prawnych wskazujących na sposób ustalania kosztu nabycia lub objęcia udziałów uzyskanych w ramach wymiany udziałów w związku z tym należało zastosować przepis regulujący sytuacje pod istotnymi względami podobne do rozważanej - nieunormowanej - sytuacji, a mianowicie przepis art. 22 ust. 1f pkt 1 u.p.d.o.f., zgodnie z którym w przypadku odpłatnego zbycia udziałów (akcji) w spółce albo wkładów w spółdzielni objętych w zamian za wkład niepieniężny, na dzień zbycia tych udziałów (akcji) albo wkładów, koszt uzyskania przychodów ustala się w wysokości nominalnej wartości objętych udziałów (akcji) albo wkładów z dnia ich objęcia - jeżeli te udziały (akcje) albo wkłady zostały objęte w zamian za wkład niepieniężny w innej postaci niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część. Przepis ten niewątpliwie reguluje sytuacje podobne do nieunormowanej przepisami sytuacji ustalania kosztów objęcia udziałów (objętych w drodze wymiany udziałów) w przypadku likwidacji spółki nabywającej i uzyskania z tego tytułu przychodu przez podatnika. W obu przypadkach uzyskiwane są przychody (w jednym przypadku z tytułu odpłatnego zbycia udziałów, w drugim - z tytułu podziału majątku likwidowanej spółki), zaś udziały w spółce były objęte za wkład niepieniężny w innej postaci niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część (w przypadku wymiany udziałów takim wkładem były udziały spółki zbywanej). W związku z tym, w przypadku kiedy objęcie udziałów w spółce nabywającej nastąpiło za wkład niepieniężny w innej postaci niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część, koszt nabycia udziałów w przypadku likwidacji spółki nabywającej należy ustalić zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 22 ust. 1f pkt 1 u.p.d.o.f. Odpowiednie stosowanie tej regulacji oznacza, że kosztem objęcia udziałów w likwidowanej spółce nabywającej będzie nominalna wartość udziałów spółki nabywającej z dnia ich objęcia przez skarżącego, a nie – jak przyjął organ - wydatki poniesione przez podatnika na nabycie lub objęcie udziałów w spółce zbywanej 1 i spółce zbywanej 2, wniesionych aportem do spółki nabywającej w ramach transakcji wymiany udziałów.

[I SA/ŁD 568/20] wyrok WSA w Łodzi z dnia 03/02/2021

Zasady ustalania kosztów uzyskania przychodów w przypadku zbycia przez spółkę komandytową wniesionego do niej wkładu

W świetle stanu faktycznego, nie ulega wątpliwości to, że spółka – zwracając ustępującemu wspólnikowi wartość jego wkładu – poniosła koszt w wysokości dokonanej zapłaty. Jednocześnie, na skutek tej transakcji, będącej konsekwencją wystąpienia wspólnika ze spółki, nieruchomości - prawo użytkowania wieczystego, które niegdyś było przedmiotem wkładu, straciło ten status. Nadal jest ono własnością spółki, tytułem prawnym ku temu nie jest już jednak wniesienie wkładu do spółki, ale "wykupienie" tej substancji majątkowej przez spółkę od ustępującego wspólnika (zwrot temu podmiotowi wartości jego wkładu). Przedstawione spostrzeżenie implikuje dalsze wnioski. Skoro spółka poniosła koszt zwrotu ustępującemu wspólnikowi wartości jego wkładu, ustalony w kwocie, w jakiej niegdyś przyjęła go jako aport, nie sposób przyjąć, że zbywając tę substancję majątkową, ustala ona swój koszt w wysokości "historycznej", poniesionej nie przez siebie, ale przez wspólnika, którego w spółce już nie ma. Co więcej, na rzecz tego podmiotu, w związku z jego wystąpieniem ze spółki uiszczono kwotę wyższą niż ta, którą ten zapłacił nabywając przedmiot swojego niegdyśszego wkładu. W myśl art. 22 ust. 1 u.p.d.o.f., kosztami uzyskania przychodów są bowiem koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 u.p.d.o.f. Zważywszy na przedstawioną regulację normatywną, istotne jest więc rzeczywiste poniesienie wydatku będącego kosztem. Oznacza to, że jeśli w określonej sytuacji, z woli ustawodawcy "ograniczenie kosztowe" nie wchodzi w rachubę (a tak jest w przedmiotowej sprawie), koszt uzyskania przychodu, jako element podatkowego stanu faktycznego ustala się w kwocie, jaka faktycznie została wydatkowana po to, aby osiągnąć przychód. Nie ulega przy tym wątpliwości, że "słacając" ustępującego wspólnika – uiszczając do jego rąk równowartość niegdyś wniesionego wkładu – spółka poniosła koszt w celu uzyskiwania przychodów. Dzięki temu możliwe stało się bowiem budowanie budynków i sprzedaż znajdujących się w nich lokali. Przyrosty wartości z tego odpłatnego zbycia nieruchomości są zaś przychodami spółki. W tej sytuacji nie ma przeszkód w tym, aby dochód najpierw spółki, a w dalszej kolejności wspólnika (przez wzgląd na dyspozycję art. 8 u.p.d.o.f.) ustalać z uwzględnieniem kosztu, jaki spółka rzeczywiście poniosła, wypłacając ustępującemu wspólnikowi ekwiwalent za substancję majątkową, którą ten niegdyś wniósł do tego podmiotu. Ta właśnie kwota, zgodnie z dyspozycją art. 22 ust. 1 u.p.d.o.f., jako wydatek poniesiony przez spółkę stanowi jej koszt, który dla celów wymiaru podatku dochodowego od osób fizycznych jest "dzielony" pomiędzy jej wspólników i - w odpowiednich częściach – determinuje kształt najpierw podstawy opodatkowania, a potem wysokość zobowiązania podatkowego wspólnika.

[I SA/GL 700/20] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 02/02/2021

Kwestia opodatkowania VAT części prowizji uzyskanej od zakładów ubezpieczeń z tytułu realizacji wspólnego przedsięwzięcia

W przypadku braku wzajemnych świadczeń między członkami konsorcjum, rozliczenia pomiędzy nimi mają charakter wewnętrzny, zaś okoliczność, że członkowie i lider zachowują odrębny status podatników VAT nie powoduje, że dochodzi między nimi do świadczenia usług. Innymi słowy rozliczenia pieniężne między uczestnikami wspólnego przedsięwzięcia nie mogą być same przez się potraktowane jako czynności podlegające opodatkowaniu VAT, jeśli równocześnie nie towarzyszy im świadczenie usługi. Przeciwnie, w ramach konsorcjum co do zasady partnerzy występują zbiorowo w charakterze usługodawców, których reprezentuje lider. W analizowanej sprawie wypłata części zysku, w postaci prowizji wypłacanych przez zakłady ubezpieczeń, nie odzwierciedla wartości faktycznie wykonywanych przez spółkę czynności, a jest jedynie ekonomicznym rezultatem współpracy oraz połączenia gospodarczych potencjałów obu podmiotów. Trudno tym samym przyjąć w okolicznościach sprawy, iż przekazywanie części zysku spółce przez pośrednika ubezpieczeniowego jest czym innym, aniżeli niepodlegającym VAT wewnętrznym rozliczeniem pomiędzy konsorcjantami, z tytułu czynności dokonywanych w ramach konsorcjum, których beneficjentem są zakłady ubezpieczeniowe. W szczególności nie jest zasadny w tym kontekście wniosek, iż "mamy tutaj do czynienia z elementami typowymi dla świadczenia usługi, której beneficjentem jest agent, a wynagrodzenie przyjmuje formę procentu z prowizji uzyskanej przez agenta od zakładów ubezpieczeń" (co stanowi wyłącznie o specyfice kalkulacji wynagrodzenia). Prawidłowo wskazuje przy tym spółka na niemożność określenia zysku w chwili zawierania konsorcjum. Nie można bowiem w takiej sytuacji wskazać jednego z kluczowych elementów konstytuujących domniemaną usługę, a mianowicie skonkretyzowanej korzyści po stronie dostawcy (operatora).

[I FSK 1685/20] wyrok NSA z dnia 28/01/2021

Skutki podatkowe w VAT przedwczesnego wystawienia faktury

1. Zgodnie z ogólną zasadą, zawartą w art. 19a ust. 1 u.p.t.u., obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dokonania dostawy towarów. Na podstawie art. 19a ust. 8 u.p.t.u., jeżeli przed dokonaniem dostawy towaru otrzymano całość lub część zapłaty, w szczególności: przedpłatę, zaliczkę, zadatek, ratę, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą jej otrzymania w odniesieniu do otrzymanej kwoty. Tym samym sam fakt wystawienia faktury nie wywołuje skutków w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego w podatku VAT. W przypadku faktur zaliczkowych obowiązek podatkowy powstaje w dacie otrzymania płatności. Obowiązek podatkowy jest więc związany z otrzymaniem zaliczki i jest niezależny od wystawienia faktury. Faktura z żądaniem zapłaty zaliczki (wystawiona przed otrzymaniem zaliczki) daje prawo podatnikowi, dla którego została wystawiona, do odliczenia podatku naliczonego, ale nie w momencie jej otrzymania, lecz w

momencie dokonania zapłaty zaliczki. Tak więc podatnik, który otrzymał taką fakturę, może dokonać odliczenia wynikającego z niej podatku w rozliczaniu za miesiąc uiszczenia takiej zaliczki. W rezultacie, podatek wykazany na fakturze wystawionej przed otrzymaniem zaliczki ma charakter niejako prawa zawieszonoego - jego realizacja może nastąpić w okresach rozliczeniowych, w których dokonywane były płatności. W związku z powyższym, wystawienie przedwczesnej faktury pozostaje bez wpływu na moment powstania obowiązku podatkowego na gruncie VAT, gdyż obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dokonania dostawy towarów lub z chwilą zapłaty, nie zaś z chwilą wystawienia faktury.

2. Przepis art. 108 u.p.t.u. ma zastosowanie jedynie w sytuacji, gdy dochodzi do realnego uszczuplenia zobowiązania podatkowego, dochodów Skarbu Państwa i dotyczy transakcji fikcyjnych. Natomiast wystawienie faktury wcześniej niż 30 dni przed datą zapłaty zaliczki nie powoduje ryzyka uszczuplenia należności publicznoprawnych, ponieważ dopóki u sprzedawcy nie powstanie obowiązek podatkowy, czyli nie otrzyma on zaliczki, to spółka nie odliczy podatku VAT naliczonego z takiej faktury. W tej sytuacji wystawca faktury nie ma obowiązku na podstawie art. 108 ust. 1 i 2 u.p.t.u. płacić podatku wynikającego z – jak się później okazało - przedwcześnie wystawionej faktury. Podkreślenia wymaga, że w chwili rozliczania podatku ze spornej faktury, ta będzie już dokumentować czynność dokonaną, co oznacza, że nie będzie można spółce zarzucić, że sporna faktura stwierdza czynności, które nie zostały dokonane, czy podaje kwoty niezgodne z rzeczywistością.
3. W analizowanej sprawie organ błędnie wskazał na zastosowanie w sprawie art. 106j ust. 1 w zw. z art. 106i ust. 7 u.p.t.u., uznając że po upływie 30 dni od wystawienia faktury (bezskutecznego oczekiwania na zaliczkę) podatnik jest zobligowany do wystawienia faktury korygującej, która korygowałaby podstawę opodatkowania i kwotę podatku. Przepis art. 106j ust. 1 u.p.t.u. wyraźnie wskazuje, jakie okoliczności zobowiązują podatnika do wystawienia faktury korygującej i uzależniają to od wystąpienia sytuacji enumeratywnie wskazanych w tym przepisie. W niniejszej sprawie pierwotna faktura nie zawiera pomyłki czy błędu. W dacie jej wystawienia wskazano prawidłową, uzgodnioną między stronami umowy, kwotę zaliczki, nie popełniono również błędu co do kwoty podatku a w każdym razie tego rodzaju pomyłki nie wynikają z przedstawionego we wniosku zdarzenia przyszłego. Mając zatem na uwadze, że przepis u.p.t.u. reguluje sytuację stwierdzenia pomyłki w fakturze po jej wystawieniu, sprzeczne z tym przepisem byłoby dokonanie korekty faktury w zakresie podstawy opodatkowania i kwoty podatku w sytuacji opisanej we wniosku.

[I SA/PO 410/20] wyrok WSA w Poznaniu z dnia 28/01/2021

INTERPRETACJE

Odsetki od zaciągniętej pożyczki na zakup udziałów spółki zależnej stanowią koszty związane z przychodami zaliczanymi do źródła przychodów "zyski kapitałowe", z uwzględnieniem art. 15c u.p.d.o.p.

Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że spółka nabyła 100% udziałów spółki zależnej. Zakup udziałów w spółce zależnej został sfinansowany częściowo ze środków uzyskanych przez spółkę z oprocentowanej pożyczki udzielonej spółce przez wspólnika spółki. Zgodnie z warunkami umowy pożyczki, została ona udzielona z przeznaczeniem na finansowanie rozwoju działalności spółki w tym na zakup udziałów w innych spółkach. Takie podejście, w docelowym modelu współpracy, który został wypracowany, ma na celu zwiększenie wyników finansowych spółki poprzez możliwość realizowania bardziej złożonych i dochodowych projektów informatycznych jak również pozyskania nowych klientów nie tylko na rynku polskim i zagranicznym. W opisanym we wniosku stanie faktycznym i zdarzeniu przyszłym, odsetki od zaciągniętej pożyczki na zakup udziałów spółki zależnej już zapłacone przez spółkę oraz które będą zapłacone przez spółkę w przyszłości, stanowią/będą stanowiły koszty związane z przychodami zaliczanymi do źródła przychodów "zyski kapitałowe", z uwzględnieniem przepisu art. 15c u.p.d.o.p. a nie jak wskazuje spółka jako koszty związane z działalnością operacyjną.

[0111-KDIB1-2.4010.93.2021.2.BG] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 26/05/2021

Zasady zaliczania do kosztów uzyskania przychodów kosztów emisji obligacji

Dniem poniesienia kosztu uzyskania przychodów, o którym mowa w art. 15 ust. 4e u.p.d.o.p. jest, z zastrzeżeniem ust. 4a i 4f-4h, dzień, na który ujęto koszt w księgach rachunkowych (zaksięgowano) na podstawie otrzymanej faktury (rachunku), albo dzień, na który ujęto koszt na podstawie innego dowodu w przypadku braku faktury (rachunku), z wyjątkiem sytuacji gdy dotyczyłoby to ujętych jako koszty rezerw albo biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów, bez względu na sposób ujęcia tego kosztu dla celów rachunkowych (bilansowych), tj. bez względu na to, czy dany wydatek ujęto w księgach rachunkowych (zaksięgowano) na koncie kosztowym czy też nie. Zapisy dokonywane w księgach rachunkowych zgodnie z ustawą o rachunkowości nie mogą tworzyć ani modyfikować podatkowych zasad potrącalności pośrednich kosztów uzyskania przychodów, ponieważ data ujęcia kosztu w księgach rachunkowych jest jedynie datą technicznego wprowadzenia informacji do systemu. Biorąc powyższe pod uwagę, stanowisko wnioskodawcy, zgodnie z którym koszty emisji podlegają (będą podlegały) rozpoznaniu jako koszty uzyskania przychodów jednorazowo w dacie poniesienia, tj. ujęcia w księgach rachunkowych, niezależnie od ujęcia w księgach rachunkowych (zaksięgowania) na koncie kosztowym czy też innym koncie (z wyjątkiem sytuacji, gdy dotyczyłoby to ujętych jako koszty rezerw albo biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów), należy uznać za prawidłowe.

[0111-KDIB1-2.4010.128.2021.2.MS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 25/05/2021

Kwestia rozliczeń na gruncie u.p.d.o.p. zaliczek wpłacanych przez klientów przed wykonaniem usługi najmu (na poczet usług, które będą wykonane w następnych okresach sprawozdawczych)

Zaliczki wpłacone przez klientów przed wykonaniem usługi najmu (na poczet usług, które będą wykonane w następnych okresach sprawozdawczych) nie stanowią, zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 1 u.p.d.o.p., przychodu w momencie ich otrzymania. W konsekwencji, w odniesieniu do usług, świadczonych w następnych okresach sprawozdawczych, w stosunku do okresu, w którym spółka pobrała zaliczkę, przychód należy rozpoznać w momencie zakończenia świadczenia usługi najmu, zgodnie z art. 12 ust. 3a u.p.d.o.p. Jedynie w przypadku, gdy usługa najmu jest przez spółkę wykonana w tym samym okresie sprawozdawczym (miesiącu), w którym została otrzymana zaliczka, to wyłączenie z art. 12 ust. 4 pkt 1 u.p.d.o.p. nie będzie miało zastosowania. W konsekwencji, w takim przypadku, na gruncie art. 12 ust. 3a u.p.d.o.p., przychód powstanie w okresie sprawozdawczym, w którym została pobrana zaliczka.

[0111-KDIB1-2.4010.85.2021.1.SK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 21/05/2021

Płatności z gwarancji czynszowej nie podlegają przepisom u.p.t.u.

W związku z tym, że ani spółka, ani kupujący nie zobowiązali się do wykonania jakiegokolwiek ekwiwalentnego świadczenia wzajemnego w zamian za otrzymanie świadczeń gwarancyjnych, kwoty te nie stanowią wynagrodzenia za świadczenie usług w rozumieniu ustawy. Wyplata tych świadczeń będzie miała charakter gwarancyjny wyrównujący poziom dochodów stanowiących podstawę do kalkulacji ceny nabycia udziałów w kapitale zakładowym beneficjenta, która została skalkulowana przy założeniu, że powierzchnia najmu Nieruchomości generuje odpowiedni poziom dochodów przez dany okres. Ponadto świadczenia gwarancyjne wypłacane będą jedynie w przypadku zaistnienia okoliczności uprawniających do ich wypłaty, spowodowanych skorzystaniem z możliwości wcześniejszego rozwiązania umowy najmu przez część najemców lub wszelkimi brakami dochodów z nieruchomości spowodowanymi innym częściowym lub całkowitym zakończeniem umów najmu czy częściowym lub całkowitym wstrzymaniem użytkowania budynku posadowionego na nieruchomości, jak również brakiem uregulowania przez najemców jakiegokolwiek płatności z tytułu najmu w wymaganym terminie. A zatem otrzymanych świadczeń gwarancyjnych na podstawie umowy gwarancji czynszowej nie można uznać za wynagrodzenie z tytułu jakichkolwiek czynności opodatkowanych VAT wymienionych w art. 5 ust. 1 u.p.t.u. W konsekwencji, ze względu na brak świadczenia wzajemnego między beneficjentem lub kupującym a sprzedającym nie dochodzi do czynności opodatkowanych i otrzymanie świadczeń gwarancyjnych nie będzie podlegało opodatkowaniu VAT. W konsekwencji ani beneficjent, ani kupujący nie będą zobowiązani do udokumentowania tego faktu wystawioną fakturą VAT.

[0114-KDIP4-1.4012.161.2021.1.RMA] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 17/05/2021

Kwestia zwolnienia z VAT świadczonych na rzecz banku usług pośrednictwa w świadczeniu usług udzielania pożyczek

Świadczone przez spółkę na rzecz banku usługi pośrednictwa w świadczeniu usług udzielania pożyczek klientom, na które składa się realizowanie czynności

agencyjnych tj. i) poszukiwanie klientów w zakładach pracy lub innych organizacjach, które są zainteresowane udostępnieniem (...) swoim pracownikom lub członkom, dla których produkty banku stanowiłyby atrakcyjną ofertę; ii) prezentowanie oferty pożyczki oraz materiałów informacyjnych związanych z pożyczką, uzgodnionych z bankiem; iii) proponowanie pożyczki za pomocą (...) w sposób zapewniający jak najwyższą skuteczność sprzedażową; iv) badanie potrzeb klientów w zakresie pożyczek gotówkowych i sygnalizowanie bankowi wyników tego badania; v) przedstawianie pełnych i rzetelnych informacji dotyczących oferty pożyczki z wykorzystaniem materiałów marketingowych pochodzących od banku lub zatwierdzonych przez bank; vi) informowanie potencjalnych klientów o ofercie banku w zakresie pożyczki, na podstawie materiałów uzgodnionych z bankiem, m.in. za pośrednictwem (...), poczty elektronicznej oraz za pośrednictwem infolinii spółki; vii) dążenie do zawarcia umowy z bankiem poprzez przekazanie danych osób zainteresowanych produktami banku w celu zawarcia umowy z bankiem za pośrednictwem kanałów zdalnych lub umówienie spotkania w banku albo przekierowanie ich do banku w celu zawarcia przez nich umowy; viii) przekazywanie klientom informacji o warunkach skalkulowanej oferty przed przekierowaniem ich do banku lub zawarciem przez nich umowy pożyczki; ix) odebranie od klientów stosownych informacji, oświadczeń oraz zgód, zgodnie z procedurą przekazaną przez bank, niezbędnych do zawarcia umowy; x) przekazywanie klientom, którzy zawrą umowę pożyczki z bankiem, wszelkich dokumentów związanych z tą umową przekazanych przez bank - korzystają/będą korzystać ze zwolnienia z opodatkowania na gruncie VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 38 u.p.t.u.

[0114-KDIP4-3.4012.83.2021.1.IG] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 14/05/2021

Przesłanki opodatkowania VAT czynności nieodpłatnego przekazania nagród w postaci biletów lotniczych, wycieczek, biletów wstępu lub innych usług

W przedstawionych we wniosku okolicznościach nieodpłatne świadczenia przez wnioskodawcę usług polegających na przekazaniu biletów lotniczych, wycieczek, biletów wstępu na różnego rodzaju eventy czy też podobnych świadczeń, które mogą wystąpić w przyszłości na rzecz uczestników organizowanych przez wnioskodawcę programów promocyjnych służy celom prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej. Wnioskodawca wskazał, że w każdym przypadku, udzielającym (fundatorem) nagród jest wyłącznie wnioskodawca, a celem programów promocyjnych jest zwiększenie rozpoznawalności marki oraz towarów sprzedawanych przez wnioskodawcę, a w konsekwencji również wpłynięcie na zwiększenie wolumenu sprzedaży opon wnioskodawcy oraz zwiększenie wysokości przychodów wnioskodawcy z tytułu sprzedaży towarów. Wszystkie rodzaje organizowanych programów promocyjnych adresowane są do podmiotów zewnętrznych, które kupują towary sprzedawane bezpośrednio przez wnioskodawcę lub od współpracujących z nim kontrahentów pod marką wnioskodawcy. Akcje te mają za zadanie nakłaniać wskazane podmioty i ich pracowników do zwiększenia ilości sprzedawanych pod marką wnioskodawcy opon. Zatem uznać należy, że usługi, o których mowa we wniosku są wykonywane na potrzeby prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej i ich świadczenie na rzecz uczestników organizowanych przez wnioskodawcę programów promocyjnych nie jest zrównane z odpłatnym świadczeniem usług na podstawie art. 8 ust. 2 pkt 2 u.p.t.u. Tym samym należy stwierdzić, iż nieodpłatne świadczenie przez wnioskodawcę usług polegających na przekazaniu biletów lotniczych, wycieczek, biletów wstępu na różnego rodzaju eventy czy też podobnych świadczeń, które mogą wystąpić w przyszłości, na rzecz uczestników organizowanych przez wnioskodawcę programów promocyjnych, jest i będzie czynnością niepodlegającą opodatkowaniu.

Kwestia wykładni art. 108a ust. 1d u.p.t.u. (w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.)

Dokonując więc wykładni art. 108a ust. 1d u.p.t.u. – w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. – poprzestanie na wykładni gramatycznej może się okazać merytorycznie błędne. Ustawodawca dokonując zmian w art. 108a ust. 1d u.p.t.u. (wprowadzanych nowelizacją z dnia 27 listopada 2020 r.) potwierdził, że mechanizm podzielonej płatności dotyczy płatności z tytułu dostaw towarów i świadczenia usług (np. na podstawie przelewu bankowego) i wyłączony jest w zakresie szeroko pojętego potrącenia (kompensaty), zważywszy na minimalne ryzyko oszustwa podatkowego, bowiem nie występuje przepływ środków pieniężnych. Kompensatą bowiem nie można zapłacić podatku od towarów i usług na wyodrębniony przez bank rachunek sprzedawcy, zatem w ramach potrącenia każda ze stron w sposób sztuczny (wymuszony) byłby obowiązana do zapłaty tylko tego podatku, dokonując zarazem potrącenia wzajemnych wierzytelności w kwocie netto. Niezmiennie w orzecznictwie administracyjnym podnosi się, że "w procesie wykładni prawa nie wolno ignorować wykładni systemowej lub funkcjonalnej poprzez ograniczenie się wyłącznie do wykładni językowej pojedynczego przepisu. Może się bowiem okazać, że sens przepisu, który wydaje się językowo jasny, okaże się wątpliwy, gdy go skonfrontujemy z innymi przepisami lub weźmiemy pod uwagę cel regulacji prawnej. Gdyby więc sąd podzielił stanowisko organu w niniejszej sprawie, oznaczałoby to, że w istocie nie respektuje wielokrotnie i konsekwentnie wskazywanych przez NSA zasad, jakimi należy kierować się w procesie stosowania prawa, którego elementem jest dokonywanie jego wykładni. Na marginesie należy także zauważyć, że organ w zaskarżonej interpretacji wskazał, że spółka będzie zobowiązana do zastosowania mechanizmu podzielonej płatności pod rygorem możliwości powstania sankcji wynikającej z art. 108a ust. 7 u.p.t.u. Projektodawca proponował jednak, "aby sankcja nie była również ustalana, jeżeli pomimo uregulowania takiej faktury w inny sposób (zamiast obowiązkowego zastosowania mechanizmu podzielonej płatności) dostawca lub usługodawca rozliczył cały podatek należny wynikający z tej faktury. Mechanizm podzielonej płatności ma przeciwdziałać oszustwom w VAT i zabezpieczać interes Skarbu Państwa. Jeżeli więc interes ten nie został naruszony w danej sytuacji, nie ma istotnych powodów, że nakładać na nabywcę sankcję" (por. druk sejmowy nr 3681).

[I SA/GL 1010/20] wyrok WSA w Gliwicach z dnia 28/01/2021

Warunki do uznania transakcji za eksport towarów, o którym mowa w art. 2 pkt 8 u.p.t.u.

W okolicznościach niniejszej sprawy wnioskodawca w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dokonał dostawy towarów do nabywcy spoza Polski, w ramach której to transakcji towar został wywieziony z Polski na terytorium państwa trzeciego, tj. Polinezji Francuskiej. Odprawa celna została dokonana na podstawie dokumentu celnego EX A w formie elektronicznej wystawionego przez Urząd Celny we Francji (wskazującego dostawcę i nabywcę towaru, numery faktur obejmujących towary, których dotyczy eksport, wartość wywiezionego towaru). Wobec powyższego należy stwierdzić, że ww. dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium UE spełnia warunki wskazane w art. 41 ust. 6 i 6a u.p.t.u. Tym samym zostały łącznie spełnione warunki do uznania transakcji dokonanej przez wnioskodawcę za eksport towarów, o którym mowa w art. 2 pkt 8 u.p.t.u. i wnioskodawca miał prawo do opodatkowania dla ww. dostawy towarów stawką VAT

w wysokości 0%. W konsekwencji skoro wnioskodawca zastosował stawkę podatku w wysokości 5% względem transakcji stanowiących eksport towarów, spełniających przesłanki do zastosowania stawki VAT w wysokości 0%, to zaistniały okoliczności, z których wynika prawo wnioskodawcy do skorygowania odpowiedniej deklaracji VAT.

[0113-KDIPT1-2.4012.293.2021.1.JSZ] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 01/06/2021

Przesłanki zastosowania zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a i lit. b u.p.t.u.

W analizowanej sprawie wymienione usługi managera bezpośrednio dotyczą czynności zarządzania alternatywnym funduszem inwestycyjnym oraz zarządzania portfelem inwestycyjnym alternatywnego funduszu inwestycyjnego. Jak wynika z opisu sprawy wnioskodawca będzie odpowiedzialny za zarządzanie wszystkimi procesami realizowanymi przez Y oraz związanymi z zarządzaniem działalnością Z oraz jej portfelem inwestycyjnym – w tym w ramach realizacji umowy o dofinansowanie. W ramach umowy o świadczenie usług, manager będzie ponosił odpowiedzialność za istotne elementy czynności wykonywanych przez Y na podstawie umowy o dofinansowanie. Ponadto usługi managera, które wnioskodawca będzie realizować na podstawie umowy o świadczenie usług, będą stanowiły odrębną całość specjalistycznych i kompleksowych usług kluczowych i nieodzownych dla prawidłowego zarządzania Z przez Y jako ZASI, w tym zarządzania funduszem w ramach realizacji umowy o dofinansowanie. W rezultacie usługi managera, które mają być świadczone na podstawie umowy o świadczenie usług umożliwią kompletne wykonywanie zadań przez Y oraz Z, w tym zobowiązań w ramach realizacji umowy o dofinansowanie. Świadczone zatem przez wnioskodawcę usługi managera obejmują poszczególne zadania o charakterze zarządczym, realizowane przez ZASI jako zewnętrze zarządzającego i mają istotne znaczenie z punktu widzenia funkcjonowania ASI. Biorąc pod uwagę specyfikę ww. czynności, należy uznać, że mają one znaczenie wyłącznie z punktu widzenia podmiotu prowadzącego działalność inwestycyjną. Spełniony został zatem warunek podmiotowy warunkujący zastosowanie zwolnienia od podatku. Mając zatem na uwadze okoliczności sprawy w świetle orzecznictwa TSUE, należy stwierdzić, że usługi managera świadczone przez wnioskodawcę na podstawie umowy o świadczenie usług zawartej z Y mieszczą się w zakresie czynności zarządzania alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz zarządzania portfelem inwestycyjnym alternatywnego funduszu inwestycyjnego wymienionych w art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a i lit. b u.p.t.u. i w związku z tym są zwolnione od podatku na podstawie ww. artykułu.

[0113-KDIPT1-2.4012.128.2021.1.KT] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 31/05/2021

Dokumentacja uprawniająca do 0% stawki VAT dla WDT

W odniesieniu do udokumentowania transakcji WDT realizowanych przez wnioskodawcę, stwierdzić należy, że posiadane przez niego dokumenty wskazane we wniosku tj.: zbiorcze oświadczenie kierownika magazynu centralnego w Polsce, że towar opuścił magazyn centralny i został doręczony miejsca przeznaczenia - sklepu w Rumunii; kserokopia CMR albo innego dokumentu wystawionego przez przewoźnika w treści którego będą dane takie jak w dokumencie CMR - jako potwierdzenie dostawy i otrzymania przez nabywcę towaru zgodnie z wykazem faktur; pisemne oświadczenie nabywcy, potwierdzające że towary zostały wysłane lub przetransportowane przez nabywcę lub przez osobę trzecią działającą na rzecz

nabywcy, oraz wskazujące państwo członkowskie przeznaczenia towarów - stanowią dowody dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej, które zgodnie z art. 42 ust. 3 i ust. 11 u.p.t.u. łącznie potwierdzają dostarczenie towarów będących przedmiotem WDT do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, a w konsekwencji upoważniają wnioskodawcę (przy spełnieniu pozostałych warunków z art. 42 ust. 1 u.p.t.u.) do zastosowania stawki podatku w wysokości 0% w odniesieniu do WDT. Podsumowując, wnioskodawca może stosować do WDT stawkę podatku 0%, jeżeli przed upływem terminu do złożenia deklaracji podatkowej za dany okres rozliczeniowy posiada w swej dokumentacji dowód w postaci zbiorczego oświadczenia kierownika magazynu potwierdzającego dostawę towaru do nabywcy bądź jego kserokopię/fotokopię bądź kserokopię/fotokopię CMR, zgodnie z wykazem faktur stanowiącymi załącznik do ww. dokumentów oraz zestawienie otrzymanego towaru przez X Rumunia.

[0113-KDIPT1-2.4012.201.2021.1.KT] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 26/05/2021

Kwestia ujęcia w kosztach podatkowych określonej wielkości zysku przekazanego na kapitał zapasowy

Przedmiotem wątpliwości jest kwestia czy wnioskodawca (spółka komandytowa) będzie uprawniony do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kwoty odpowiadającej iloczynowi stopy referencyjnej NBP obowiązującej w ostatnim dniu roboczym roku poprzedzającego rok podatkowy powiększonej o 1 punkt procentowy oraz kwoty niepodzielonych zysków wnioskodawcy przekazanych na kapitał rezerwowy spółki w 2021 r. na mocy uchwały wspólników wnioskodawcy podjętej po dniu 30 kwietnia 2021 r., zarówno w roku 2021 r. jak i w kolejnych dwóch latach podatkowych (2022 oraz 2023), do wysokości limitu wskazanego w art. 15cb ust. 3 u.p.d.o.p. Wnioskodawca stanie się podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych w dniu 1 maja 2020 r. Przed tym dniem jako spółka komandytowa, która nie posiada osobowości prawnej nie podlegała regulacjom u.p.d.o.p. Spółka ta nie była tym samym podatnikiem CIT. Podatnikami na gruncie podatków dochodowych byli wspólnicy tej spółki. Wskazać również należy, że zysk wypracowany przez spółkę komandytową przed uzyskaniem statusu podatnika podatku dochodowego był neutralny podatkowo – opodatkowanie miało miejsce na poziomie wspólników spółki komandytowej, którzy mieli obowiązek wykazania przychodów i kosztów uzyskanych i poniesionych przez tą spółkę stosownie do posiadanych w niej udziałów. Przepis art. 15cb u.p.d.o.p. odnosi się więc do zysku wypracowanego przez podmiot, którego powyższe regulacje dotyczą, a zatem wnioskodawcy jako podatnika podatku dochodowego od osób prawnych, który stał się tym podatnikiem od 1 maja 2021 r. Zatem wskazana w art. 15cb u.p.d.o.p. możliwość ujęcia w kosztach podatkowych określonej wielkości zysku przekazanego na kapitał zapasowy dotyczy wyłącznie zysku wypracowanego przez wnioskodawcę w okresie kiedy będzie funkcjonował już jako podatnik podatku dochodowego od osób prawnych. Skoro niepodzielony zysk powstał przed uzyskaniem przez spółkę komandytową statusu podatnika podatku CIT, czyli wypracowany został w okresie kiedy wnioskodawca funkcjonował jeszcze w formie spółki komandytowej, która była transparentna podatkowo, a więc nie była podatnikiem podatku CIT, to

nie może w stosunku do tego zysku znaleźć zastosowanie przepis art. 15cb u.p.d.o.p.

[0111-KDIB1-1.4010.145.2021.1.BS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 25/05/2021

Wartość przedawnionych zobowiązań wynikających z przyszłych nieuregulowanych płatności za zakup towarów stanowi przychód podlegający opodatkowaniu CIT

Należy wskazać, że art. 12 ust. 1 pkt 3 lit. a u.p.d.o.p., dotyczy wszelkiego rodzaju umorzonych lub przedawnionych zobowiązań (za wyjątkiem pożyczek z Funduszu Pracy oraz wymienionych w art. 12 ust. 4 pkt 8 u.p.d.o.p. zobowiązań związanych z określonego rodzaju postępowaniami). W kontekście art. 12 ust. 1 pkt 3 lit. a u.p.d.o.p. jako przychód podatkowy należy kwalifikować każdą przedawnioną wierzytelność. Wystarczy zatem istnienie zobowiązania pieniężnego po stronie podatnika i jego przedawnienia. Jeżeli więc zobowiązanie ulegnie przedawnieniu, to dojdzie do wzbogacenia po stronie dłużnika będącego stroną tego stosunku prawnego z tego powodu, że dłużnik przestanie być zobowiązany do świadczenia, a środki pieniężne, które powinien przekazać w ramach wymaganego świadczenia pozostaną w jego majątku, powiększając ten majątek w sposób definitywny. Zatem wartość przedawnionych zobowiązań wynikających z przyszłych nieuregulowanych płatności za zakup towarów stanowić będzie dla wnioskodawcy przychód podlegający opodatkowaniu podatkiem CIT.

[0111-KDIB2-1.4010.126.2021.1.PB] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 25/05/2021

Kwestia wyłączenia z kosztów uzyskania przychodów poniesionych kosztów, które są uwzględniane w kalkulacji podatkowej inwestora w oparciu o mechanizm CTB

Przedmiotem wątpliwości wnioskodawcy (spółki polskiej) jest kwestia ustalenia, czy koszty poniesione przez wnioskodawcę, które są uwzględniane w kalkulacji podatkowej inwestora w oparciu o mechanizm CTB, powinny być wyłączone z kosztów uzyskania przychodów wnioskodawcy na podstawie art. 16o u.p.d.o.p. Podwójne odliczenie tych samych kosztów, ze względu na transparentne traktowanie wnioskodawcy dla celów rozliczenia podatku dochodowego w USA przez jej jedynego udziałowca (inwestora) ma miejsce w rozpatrywanej sprawie. Koszty wnioskodawcy są odliczane również przez inwestora. Niemniej jednak, należy mieć na uwadze brzmienie art. 16o ust. 2 u.p.d.o.p. z którego wynika, że przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli podwójnemu odliczeniu odpowiada podwójnie wykazany w bieżącym lub kolejnym okresie rozliczeniowym dochód (przychód) w państwie inwestora i państwie płatnika. Na takie podwójne wykazanie dla celów podatkowych tego samego dochodu w Polsce, jak i w USA wskazuje przedstawiony w zgłoszeniu opis sprawy. Spółka z USA nie wykazuje przychodów spółki polskiej, ale i nie wykazuje kosztów z wystawionej przez spółkę polską faktury za usługi na jej rzecz, co skutkuje w istocie wykazaniem przez tę spółkę w jej rozliczeniu podatkowym dodatkowego dochodu w wysokości odpowiadającej dochodowi uzyskanemu przez spółkę polską. Mimo więc podwójnego odliczenia tych samych kosztów w obu krajach stosownie do art. 16o ust. 2 u.p.d.o.p., nie znajduje uzasadnienia ich wyłączenie z kosztów na terenie Polski, ze względu na to, że dochód jest wykazywany w obu jurysdykcjach podatkowych.

[0111-KDIB1-3.4010.609.2020.1.IM] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 20/05/2021

Kwestia podlegania opodatkowaniu VAT i sposobu refakturowania podatku od nieruchomości

1. W sprawie będącej przedmiotem wniosku, koszt podatku od nieruchomości, przerzucany na dzierżawcę, jako element kalkulacyjny ceny dzierżawy, zwiększa kwotę należną od dzierżawcy z tytułu dzierżawy nieruchomości oraz jest opodatkowany według stawki podatku właściwej dla usługi dzierżawy. Odnosząc się do opisu sprawy stwierdzić należy, że podatek od nieruchomości stanowi w analizowanym przypadku element rozliczeń z biorącym nieruchomość w dzierżawę, jest on należnością związaną z odpłatnym świadczeniem usługi dzierżawy i podlega opodatkowaniu VAT na zasadach właściwych dla wiążącego strony stosunku cywilnoprawnego. Wobec powyższego z uwagi na fakt, że koszt podatku od nieruchomości zalicza się do elementów świadczenia należnego z tytułu umowy dzierżawy, to stanowi wraz z czynszem zapłatę za to świadczenie będącą podstawą opodatkowania w rozumieniu art. 29a ust. 1 u.p.t.u.
2. Wnioskodawca powinien wystawić fakturę, w której podstawa opodatkowania składa się z usługi dzierżawy obejmującej koszt podatku od nieruchomości, zgodnie z art. 29a ust. 1 u.p.t.u. Koszty podatku od nieruchomości nie mogą bowiem stanowić samodzielnego świadczenia, lecz są elementem podstawowej czynności, jaką jest dzierżawa nieruchomości, zatem co do zasady nie powinny być wykazywane na fakturze w odrębnej pozycji. Należy jednak zauważyć, że elementy faktury określone w przepisach prawa podatkowego nie są jedynymi, które mogą być zamieszczone na dokumencie faktury. Ustawodawca w żaden sposób nie ograniczył prawa podatnika do zamieszczania na fakturach dodatkowych informacji. Zatem kwotę podatku od nieruchomości wnioskodawca może przedstawić w części informacyjnej faktury lub na oddzielnym załączniku do niej.

[0113-KDIPT1-3.4012.225.2021.2.ALN] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 09/06/2021

Obowiązki płatnika w związku z wypłatą zysku na rzecz wspólników spółki komandytowej (podatnika CIT)

Z przedstawionych we wniosku okoliczności wynika, że od dnia 1 maja 2021 r. wnioskodawca (spółka komandytowa) stał się podatnikiem podatku CIT. Komplementariuszami wnioskodawcy są wyłącznie osoby fizyczne. Wnioskodawca zamierza wypłacać wspólnikom zaliczki na poczet zysku z bieżących środków obrotowych. Wnioskodawca ma wątpliwości w zakresie tego, czy w związku z wypłatą wspólnikom ww. kwot, pełni on funkcję płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych. Należy zauważyć, że konsekwencją nadania spółce komandytowej podmiotowości na gruncie u.p.d.o.p. jest wprowadzenie dwóch poziomów opodatkowania dochodu wypracowanego przez tę spółkę – podobnie, jak ma to miejsce w odniesieniu do pozostałych spółek – podatników podatku dochodowego od osób prawnych, tj. spółki z o.o., spółki akcyjnej i SKA. Wspólnicy spółki komandytowej, tj. m.in. jej komplementariusze, zostaną opodatkowani od faktycznie uzyskanego przez nich dochodu z uczestnictwa w zysku takiej spółki. Zatem, uzyskiwane przez komplementariuszy wnioskodawcy świadczenia pieniężne w formie zaliczek na poczet zysku stanowią dla nich przychody z tytułu udziału w takim zysku, tak więc podlegają opodatkowaniu PIT na analogicznych zasadach, jak przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych. Przychód ten powstaje zatem w momencie jego wypłaty i jest opodatkowany stawką 19%. W związku z powyższym, wnioskodawca jest obowiązany jako płatnik pobierać zryczałtowany podatek dochodowy od ww. wypłat dokonywanych na rzecz komplementariuszy.

Kwalifikacja wydatków do kosztów kwalifikowanych. Przesłanki uznania działalności za działalność badawczo-rozwojową, o której mowa w art. 4a pkt 26-28 u.p.d.o.p.

1. Skoro fundacja spełnia warunki o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce to wnioskodawca do kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 3 u.p.d.o.p., może zaliczyć ponoszone wydatki na zakup ekspertyz, opinii, usług doradczych i usług równorzędnych świadczonych lub wykonywanych na podstawie umowy przez fundację, jako przez inny podmiot prowadzący głównie działalność naukową w sposób samodzielny i ciągły w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.
2. Z art. art. 18d ust. 2 pkt 4a u.p.d.o.p. wynika, że aby poniesione można było uznać za koszty kwalifikowanej musi dojść do: i) nabycia usługi wykorzystania aparatury naukowo-badawczej, ii) wyłącznie na potrzeby prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej. W przypadku wnioskodawcy, nie można uznać, że pierwszy z powyższych warunków został spełniony. Oprogramowanie nie mieści się bowiem w definicji aparatury naukowo-badawczej. Zatem, nabytej usługi nie można zakwalifikować do usług polegających na udostępnianiu aparatury naukowo-badawczej. A zatem, wnioskodawca do kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 4a u.p.d.o.p., nie może zaliczyć poniesionych wydatków na nabycie usługi wykorzystania specjalistycznego oprogramowania, wyłącznie na potrzeby działalności badawczo-rozwojowej, jako koszt nabycia usługi wykorzystania aparatury naukowo-badawczej.
3. Z wniosku wynika, że prace projektowe wniosą nową wiedzę, która będzie wykorzystywana następnie do projektowania nowych procesów oraz planowania produkcji. Jasno określony harmonogram prowadzonych prac oraz sporządzana podczas trwania projektu dokumentacja pozwolą w sposób systematyczny zbierać, magazynować oraz dystrybuować nowo zdobytą wiedzę, która następnie może zostać wykorzystana przez wnioskodawcę do uruchomienia ściany wydobywczej w nowym obszarze. Wnioskodawca wskazuje, iż planowane prace nie będą drobnymi, okresowymi zmiany wprowadzanymi do produktów, linii produkcyjnych, procesów wytwórczych, istniejących usług czy innych operacji w toku. W tej sytuacji należy uznać, iż działalność wnioskodawcy, która będzie prowadzona w ramach projektu opisanego we wniosku, spełnia definicję działalności badawczo-rozwojowej zawartą w art. 4a pkt 26-28 u.p.d.o.p., która uprawnia do skorzystania z ulgi badawczo-rozwojowej, o której mowa w art. 18d u.p.d.o.p.

Stosowanie w ewidencji VAT (JPK) oznaczenia TP w przypadku działalności gminy

Z wniosku wynika, że gmina wykonuje zadania nałożone na nią odrębnymi przepisami prawa, dla realizacji których została powołana. W szczególności wykonuje zadania własne oraz zlecone z zakresu administracji rządowej, a także zadania z zakresu właściwości powiatu. Gmina w okresach miesięcznych rozlicza scentralizowany podatek VAT wraz z jej jednostkami organizacyjnymi, tj. jednostkami budżetowymi i samorządowymi zakładami budżetowymi. Ośrodek Sportu i Rekreacji (OSiR) jest jedną z jednostek organizacyjnych gminy prowadzoną

w formie jednostki budżetowej. Celem działalności ośrodka jest zaspokajanie potrzeb mieszkańców w zakresie kultury fizycznej, sportu, turystyki i rekreacji. Zarząd Cmentarzy (ZC) jest jedną z jednostek organizacyjnych gminy prowadzoną w formie samorządowego zakładu budżetowego. Przedmiotem działalności podmiotu jest zarządzanie cmentarzami komunalnymi, świadczenie usług pogrzebowych i cmentarnych, prowadzenie archiwów i ksiąg cmentarnych. Do pozostałych jednostek organizacyjnych gminy należą spółki prawa handlowego, miejskie instytucje kultury, a także samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej. Skoro w sytuacji relacji występujących:

1. między OSiR świadczącym usługę sprzedaży wstępu na pływalnię w imieniu gminy na rzecz osoby pozostającej z prezydentem miasta w powiązaniu pierwszego stopnia pokrewieństwa,
2. między ZC świadczącym usługę pogrzebową w imieniu gminy na rzecz osoby pozostającej z wiceprezydentem miasta w powiązaniu drugiego stopnia pokrewieństwa,
3. między jednostkami budżetowymi gminy świadczącymi usługi na rzecz spółek prawa handlowego gminy,
4. między OSiR i/lub ZC a osobami upoważnionymi przez prezydenta miasta, tj. kierownikami wydziałów urzędu miasta (w tym członkami ich rodzin spokrewnionymi do drugiego stopnia), a także kierownikami jednostek organizacyjnych gminy (w tym członkami ich rodzin spokrewnionymi do drugiego stopnia),

- istnieją powiązania, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1 u.p.t.u., to tym samym gmina jest zobowiązana do oznaczenia "TP" tych transakcji w ewidencji sprzedaży w JPK_V7M z deklaracją.

[0113-KDIPT1-2.4012.5.2021.2.JS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 28/05/2021

Wyłączenie z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne jednorazowej rekompensaty przysługującej pracownikom z tytułu likwidacji nagród jubileuszowych

Rozstrzygając możliwość wyłączenia jednorazowych rekompensat spod obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, należy wziąć pod uwagę łącznie dwie przesłanki, że wypłata rekompensat następuje w związku z likwidacją nagród jubileuszowych, a dotychczas obowiązujące zasady przyznawania i wypłaty tych nagród przewidywały, że nie przysługiwały one częściej, niż co pięć lat. Zatem w analizowanym przypadku rekompensaty wypłacone przez przedsiębiorcę pracownikom będą wyłączone z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

[DI/200000/43/429/2021] decyzja Oddziału ZUS w Lublinie z dnia 28/05/2021

Opłata ostrożnościowa uiszczona przez bank w listopadzie 2016 r. może stanowić koszt uzyskania przychodów

W momencie uiszczenia opłaty ostrożnościowej za IV kwartał 2016 roku, tj. za okres od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2016 roku, w zamkniętym katalogu art. 16 ust. 1 u.p.d.o.p. nie istniał przepis, który wyłączałby taką opłatę z kosztów uzyskania przychodów. Uiszczenie opłaty ostrożnościowej jest celowe, racjonalne, zasadne i niezbędne, a także przyczynia się do zachowywania albo zabezpieczania źródła przychodów banku. A zatem, opłata ostrożnościowa uiszczona przez bank w listopadzie 2016 r. powinna stanowić koszt uzyskania przychodów banku.

[1462-IPPB3.4510.1068.2016.8.S/JBB/MR] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 27/05/2021

Skutki podatkowe w PIT objęcia udziałów w spółce z o.o. za wkład pieniężny odpowiadający wartości nominalnej obejmowanych udziałów i jednocześnie niższy niż wartość rynkowa

Z przedstawionego we wniosku zdarzenia przyszłego wynika, że wnioskodawca jest osobą fizyczną, posiadającą na terenie Polski nieograniczony obowiązek podatkowy. Spółka z o.o. ma siedzibę działalności gospodarczej w Polsce i podlega obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów w Polsce. W przyszłości planuje podwyższyć kapitał zakładowy poprzez emisję nowych udziałów. Czynności te zostaną wykonane zgodnie z przepisami k.s.h. Wnioskodawca planuje dokonanie objęcia części nowych udziałów w tej spółce. Objęcie nowych udziałów miałyby miejsce w zamian za wkład pieniężny w wysokości wartości nominalnej nowych udziałów. Wartość nominalna nowych udziałów byłaby niższa od wartości rynkowej udziałów w spółce. Mając na uwadze powyższe ustalenia, objęcie przez wnioskodawcę udziałów w spółce z o.o. w zamian za wkład pieniężny odpowiadający wartości nominalnej obejmowanych udziałów i jednocześnie niższy niż wartość rynkowa udziałów, nie będzie skutkowało powstaniem po jego stronie przychodu w rozumieniu u.p.d.o.f. Przychód podatkowy powstanie dopiero w momencie zbycia tych udziałów.

[0113-KDIPT2-3.4011.285.2021.2.NM] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 18/06/2021

Sprzedaż akcji przez województwo spółce w celu ich umorzenia nie podlega opodatkowaniu VAT

Województwo jest podatnikiem VAT. Zamierza zbyć akcje spółce w celu ich umorzenia - nie zbędzie ich jednak w ramach działalności maklerskiej i brokerskiej. Województwo nie uczestniczy w zarządzaniu spółką w zakresie wykraczającym poza zwykłe prawa i obowiązki akcjonariusza. Nie prowadzi działalności gospodarczej w rozumieniu u.p.t.u. i w związku z tym posiadanie udziałów i ogółu praw i obowiązków w spółkach nie jest bezpośrednim, stałym i koniecznym rozszerzeniem działalności gospodarczej województwa. Nie prowadzi również działalności gospodarczej w zakresie zarządzania akcjami. Województwo corocznie na podstawie umowy dofinansowuje z budżetu województwa koszty działalności spółki jako zarządcy zarządzającego infrastrukturą. Fakt ten nie wpływa na ocenę uznania działalności województwa w zarządzaniu spółką w zakresie wykraczającym poza zwykłe prawa i obowiązki akcjonariusza. W tej sytuacji należy stwierdzić, że w analizowanej sprawie nie będą spełnione przesłanki warunkujące uznanie transakcji zbycia akcji celem umorzenia za działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15 ust. 2 u.p.t.u., a województwo nie uzyska statusu podatnika VAT w tym zakresie. Tym samym, w przedstawionym stanie faktycznym zbycie akcji celem umorzenia nie będzie podlegało opodatkowaniu VAT.

[0113-KDIPT1-3.4012.239.2021.2.JM] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 11/06/2021

Kwestia ustalenia źródła przychodów z tytułu udzielania licencji na wykorzystanie projektu architektury wnętrz

Okoliczność, że prawa majątkowe zostały wymienione w odrębnym źródle przychodów nie oznacza, że przychody z tych praw osiągnane przez przedsiębiorcę w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, nie mogą stanowić przychodów z działalności gospodarczej. Jeżeli umowy, co do których podatnikowi przysługują autorskie prawa majątkowe są zawierane w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, to przychód

uzyskany z tego tytułu, należy kwalifikować do źródła przychodów "pozarolnicza działalność gospodarcza". Należy zatem stwierdzić, że skoro uzyskiwane przychody, będące wynikiem udzielonej licencji, nie noszą znamion pozarolniczej działalności gospodarczej, gdyż jak wskazuje wnioskodawczyni wykonywane przez nią projekty z dziedziny architektury wewnątrz nie będą działalnością prowadzoną w sposób zorganizowany i ciągły, to z uwagi na okoliczność, że czynności te są związane z korzystaniem z praw autorskich (rozporządzeniem takimi prawami), uzyskane z tego tytułu przychody należy kwalifikować do źródła przychodów z praw majątkowych, o którym mowa w art. 18 u.p.d.o.f.

[0113-KDIPT2-3.4011.278.2021.3.KS] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 10/06/2021

Przesłanki zwolnienie z akcyzy na podstawie art. 30 ust. 7a pkt 2 u.p.a. z 2008 r. energii elektrycznej wykorzystywanej w procesach elektrolitycznych

Zwolnieniu z akcyzy na podstawie art. 30 ust. 7a pkt 2 u.p.a. z 2008 r. (po spełnieniu warunku o którym mowa w art. 30 ust. 7b pkt 1 u.p.a. z 2008 r.), w ramach przedstawionego przez wnioskodawcę opisu zdarzenia przyszłego będzie podlegać wyłącznie energia elektryczna wykorzystana do zasilania czterech prostowników zapewniających energię do procesu lakierowania kataforetycznego (procesu elektrolitycznego sensu stricto – zgodnie z przedstawionym opisem sprawy). W tym bowiem zakresie zużycie energii elektrycznej następuje w procesie elektrolitycznym o którym mowa w art. 30 ust. 7a pkt 2 u.p.a. z 2008 r. w związku z art. 2 ust. 4 lit. b Dyrektywy Energetycznej (2003/96/WE). W pozostałym natomiast zakresie objętym opisem przedstawionego zdarzenia przyszłego wykorzystanie energii elektrycznej nie będzie mogło korzystać ze zwolnienia o którym mowa w art. 30 ust. 7a pkt 2 u.p.a. z 2008 r. w zw. z art. 2 ust. 4 lit. b Dyrektywy Energetycznej (2003/96/WE). Wynika to z faktu, że energia elektryczna, która miałaby podlegać zwolnieniu posłuży jako „paliwo napędowe” do napędu przedstawionych w opisie zdarzenia przyszłego urządzeń – przenośnika saniowego, różnego rodzaju pomp oraz wentylatorów – co wyklucza możliwość zwolnienia z podatku akcyzowego. Równocześnie część energii elektrycznej służy zasilaniu urządzeń, które nie są wykorzystywane w samym procesie elektrolitycznym (który sprowadza się do przyłożenia napięcia, które przepływa przez roztwór elektrolitu), lecz przed nim, jak po nim, odpowiednio etap przygotowania i etap suszenia. Fakt, że wszystkie przedstawione we własnym stanowisku przez wnioskodawcę etapy składają się na proces lakierowania, tj. istnieje związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy poszczególnymi etapami, nie może automatycznie oznaczać, że również wszystkie czynności wykonywane w tychże etapach winny być uznane za proces elektrolityczny w rozumieniu art. 30 ust. 7a pkt 2 u.p.a. z 2008 r. w związku z art. 2 ust. 4 lit. b Dyrektywy Energetycznej (2003/96/WE). Nie można bowiem całej tej działalności wnioskodawcy opisanej we wniosku dla celów zwolnienia traktować kompleksowo. Takie rozszerzenie zwolnienia wynikającego także z dyrektywy, jako wyjątku od powszechności opodatkowania jest sprzeczne ze ścisłą interpretacją przepisów wprowadzających przywileje podatkowe. Celem ustawodawcy unijnego było objęcie zwolnieniem ściśle określonych procesów, co wynika wprost z art. 2 ust. 4 lit. b Dyrektywy Energetycznej (2003/96/WE). Nadto energia elektryczna podlegająca zwolnieniu nie może być wykorzystana jako energia napędowa i przede wszystkim ma przyczyniać się w sposób bezpośredni do przeprowadzenia konkretnej czynności wyodrębnionej przez ustawodawcę z całego łańcucha produkcyjnego – procesu elektrolitycznego - ograniczonego do samego miejsca i czasu trwania reakcji chemicznej elektrolizy. Należy zaznaczyć, że brak możliwości

zastosowania zwolnienia wobec wykorzystania energii elektrycznej przez wskazane wyżej urządzenie, nie jest tożsamy z koniecznością wyłączenia tych czynności przez wnioskodawcę z etapów procesu lakierowania. Ustawodawca dopuszcza bowiem szacunkowe metody określania zużycia energii elektrycznej i tym samym objęcie zwolnieniem wykorzystanie energii elektrycznej do czynności mieszczących się w pojęciu procesów elektrolitycznych, o których mowa w art. 30 ust. 7a pkt 2 u.p.a. z 2008 r. Przy czym jak wskazał wnioskodawca, posiada on oddzielne prostowniki, z których prąd jest wykorzystywany wyłącznie do procesu kateforezy i pozwala to na dokładne określenie ilości energii elektrycznej zużywanej w procesie kateforezy.

[0111-KDIB3-3.4013.55.2021.2.MK] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 09/06/2021

Płacenie uproszczonych zaliczek w związku z przedłużeniem funkcjonowania PGK

Z przedstawionego opisu zdarzenia przyszłego wynika, że spółka akcyjna oraz określone spółki od niej zależne tworzą PGK w rozumieniu przepisów u.p.d.o.p. Rokiem podatkowym PGK jest rok kalendarzowy. Umowa PGK została zawarta (i zarejestrowana przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego) na lata 2019-2021. Obecnie spółka rozważa przedłużenie funkcjonowania PGK na okres kolejnych co najmniej 3 lat. W ramach spełnienia wymogów u.p.d.o.p. dotyczących przedłużenia, grupa zamierza zawrzeć w formie aktu notarialnego, nową umowę zawierającą wszystkie niezbędne elementy określone przepisami u.p.d.o.p. W ramach przedłużenia, nowa umowa PGK ma być podpisana przez podmioty, które są obecnie stroną umowy PGK. Wszystkie podmioty, które wejdą w skład PGK po jej przedłużeniu będą spełniać warunki wymagane dla przedłużenia PGK, w szczególności: przeciętny kapitał zakładowy przypadający na każdą spółkę będzie wyższy niż 500.000 zł, spółka dominująca będzie posiadała bezpośredni 75% udział w kapitale zakładowym (lub jego określonej prawem części) spółek zależnych, spółki zależne nie będą posiadały udziałów w kapitale zakładowym innych spółek tworzących tę grupę, żadna ze spółek nie będzie zalegać z wpłatami podatków stanowiących dochód budżetu państwa. Zawierając nową umowę, spółka będzie również uwzględniać wymogi u.p.d.o.p. warunkujące zachowanie przez PGK statusu podatnika przez cały okres jej trwania, określone w art. 1a ust. 2 pkt 3 i 4 u.p.d.o.p. Należy podkreślić, że przedłużenie umowy PGK może mieć miejsce jedynie w sytuacji, gdy nowa umowa zostanie zawarta tylko przez podmioty tworzące już istniejącą PGK. Zatem w sytuacji kontynuacji działalności PGK w składzie niezmiennym (po przedłużeniu okresu funkcjonowania PGK), spółka będzie uprawniona do płacenia uproszczonych zaliczek na podatek dochodowy od osób prawnych na zasadach wynikających z art. 25 ust. 6 u.p.d.o.p. już od pierwszego roku obowiązywania nowej umowy, tj. od stycznia 2022 r.

[0111-KDIB1-2.4010.181.2021.2.AW] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 08/06/2021

Kwestia stosowania ulgi B+R w przypadku działalności na terenie SSE

W analizowanej sprawie, spółka prowadzi działalność na terenie SSE na podstawie zezwolenia wydanego w 2006 r. W związku z "działalnością strefową", spółka w poprzednich latach podatkowych korzystała ze zwolnienia. W 2020 r. limit zwolnienia z podatku dochodowego na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w SSE był niższy od wysokości należnego podatku dochodowego z tytułu działalności gospodarczej zwolnionej z opodatkowania prowadzonej na terenie SSE. W związku z wyczerpaniem przysługującego limitu pomocy publicznej w poprzednim roku, spółka nie będzie korzystała ze zwolnienia w 2021 r. Wątpliwości spółki dotyczą ustalenia, czy z uwagi na wyczerpanie limitu zwolnienia

z podatku dochodowego od osób prawnych w poprzednim roku podatkowym i w konsekwencji nie korzystanie ze zwolnienia przewidzianego w art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p., spółka może odliczyć od podstawy opodatkowania koszty kwalifikowane poniesione w 2021 r. i latach następnych na działalność badawczo-rozwojową. W niniejszej sprawie "koszty kwalifikowane" poniesione przez spółkę począwszy od 2021 r. nie są uwzględniane w kalkulacji dochodu zwolnionego z podatku na podstawie na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 u.p.d.o.p., bowiem spółka nie będzie korzystała ze zwolnienia w 2021 r. i latach następnych w związku z wyczerpaniem przysługującego limitu pomocy publicznej w poprzednim roku tj. 2020. W świetle powyższego, stanowisko, zgodnie z którym spółka ma prawo skorzystać z ulgi badawczo-rozwojowej prowadząc działalność na terenie SSE i odliczyć w ramach tej ulgi koszty kwalifikowane poniesione w 2021 r. i latach następnych - jest prawidłowe.

[0111-KDIB1-3.4010.153.2021.2.APO] interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z dnia 01/06/2021

Dzielenie się wiedzą

- blogi CRIDO

podatki**w**biznesie

BLOG EKSPERTÓW CRIDO

INNOVATION
TODAY

blog ekspertów Crido

— PRAWO
DLA —
PRZEDSIĘBIORCÓW

blog ekspertów Crido

Kontakt

Roman Namysłowski

PARTNER ZARZĄDZAJĄCY

E: roman.namyslowski@crido.pl

